

det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) navnlig dvælede ved Ændringerne til §§ 9 og 11. Jeg ønsker ogsaa at omtale disse med nogle faa Ord.

Ændringen til § 9 gaar jo ud paa, at ogsaa Beløb kan uden Fattighjælps Virkning ydes af det offentlige til Underhold af Familier, hvis Forsørgere ere Patienter paa et almindeligt Sygehus, vel at mærke under Forudsætning af, at de ere det paa Grund af Pladsmangel i de i Loven omhandlede Anstalter. Det forekommer mig nu rigtig nok, at vi her gaa væsentlig videre, end Tilfældet er i den nugældende Lov, og det er rigtigt, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds anførte, at der herved er Adgang til en Bebyrdelse af Kommuner og Stat med Udgifter, hvis Dimensioner man ikke ret vel kan overse. Jeg fæster mig ogsaa ved denne Side af Sagen, men skyder dog ikke denne frem i første Linie, idet jeg navnlig fæster mig ved, at vi ved den Bestemmelse forekommer det mig, i nogen Maade komme i Konflikt med det Hovedsynspunkt, der fra Sundhedsstyrelsen er udtalt angaaende Princippet, hvorover denne Lovgivning maa være bygget. I Skrivelsen af 22. Februar dette Aar til Justitsministeriet udtaler nemlig Sundhedsstyrelsen — denne Skrivelse findes i Folketingets Udvalgsbetænkning —, at den egentlige Hensigt med Tuberkuloseloven stedse har været af hygiejnisk og ikke filantropisk Art, og at Hovedhensigten maatte være at hindre Spredning af Smitte ved Anbringelse af tuberkuløse Patienter paa dertil egnede isolerede Anstalter. Senere udtaler Sundhedsstyrelsen i samme Skrivelse, at hvis Statsstøtte og anden offentlig Støtte ydes til Tuberkulosepatienter, der opholde sig i Hjemmene, da ville de syge helst unddrage sig Hospitalsindlæggelse, og Nytten af Tuberkuloseanstalter derved forringes.

Naar jeg saaledes pegede paa, at der synes mig at være nogen Konflikt mellem, hvad Sundhedsstyrelsen altsaa har udtalt, og den indførte Ændring til § 9, saa synes det mig, at denne Konflikt træder endnu stærkere frem, naar vi se paa Affattelsen af den nye § 11, der gaar ud paa, at Statsanerkendelse med Adgang til Bidrag af Statskassen kan meddeles til Foreninger, der have til Formaal at afværge Udbredelse af Smitte fra tuberkuløse, som henligge i Hjemmene, ved de der nærmere specificerede Foranstaltninger. Det forekommer mig, at man derved modvirker den Hindring af Smittespredning, som skulde opnaas netop ved Anbringelse af Patienter i isolerede, særlig dertil indrettede Anstalter. Det fore-

kommer mig, at der nok kan være Anledning til at overveje, om man ikke derved i noget for høj Grad fjerner sig fra det, som ifølge Sundhedsstyrelsens Opfattelse maa være Lovens Hovedformaal, den Afværgelse af Smittefare, som netop naas ved, at man isolerer Patienterne saa vidt muligt. Jeg kan i øvrigt være enig med det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Ravn), naar han udtalte, at Bestemmelserne i § 11 egentlig nærmest henhøre i den anden Lov, som fortrinnsvis omhandler de Foranstaltninger, som ere at træffe til Forebyggelse af Smittefare. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig nærmere ved. Jeg har som sagt overfor de her indførte to Bestemmelser Betænkeligheder og vilde sætte Pris paa, at der blev Adgang til gennem en i øvrigt hurtig og velvillig Udvalgsbehandling at søge nærmere udredet, hvilke Konsekvenser de saaledes indførte Bestemmelser maa antages at kunne drage efter sig.

I øvrigt mener jeg, at Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, fortjener Velvillie. Der er al Anledning til at se velvilligt paa den foreliggende Sag. Det forekommer mig, at det Talmateriale, som er indeholdt i det oprindelige Forslags Motiver, absolut maa bibringe en Følelse af, at det er en særdeles god Lovforanstaltning, vi her beskæftige os med. Der findes som Bilag Redegørelse for Antallet af Sygedage baade for statsunderstøttede og for ikke-statsunderstøttede og endvidere Oversigt over de Resultater, der ere opnaede paa disse Tuberkuloseanstalter. Det ses heraf, at Summen af Sygedage for Finansaaret 1908—09 var 540,000, hvoraf 10,000 til ikke-statsunderstøttede. I det derefter følgende Finansaar var Summen 602,000, hvoraf 8,000 for ikke-statsunderstøttede. Endelig var i Finansaaret 1910—11 Antallet af Sygedage 628,000, hvoraf 10,000 for ikke-statsunderstøttede. Der er altsaa blandt Patienterne paa disse Anstalter fra 1.3 til ca. 2 pCt., som ikke ere statsunderstøttede. Det forekommer mig endvidere, at en Opsummering af Tallene for Resultaterne af Kurene byder en vis Interesse, naar man faar Hovedtallene frem. Jeg tror, at det tør være berettiget at anvende et Par Minutter paa at fremlægge disse Hovedtal for det høje Ting. Jeg skal nævne Hovedtallene for de sidste 5 Aar fra 1906—07 til 1910—11 i den Rækkefølge, hvori de komme, naar jeg begynder med 1906—07. I de 5 paa hinanden følgende Aar faa vi af relativt helbredede henholdsvis: 568, 547, 757, 898 og 1067; af bedrede Patienter henholdsvis